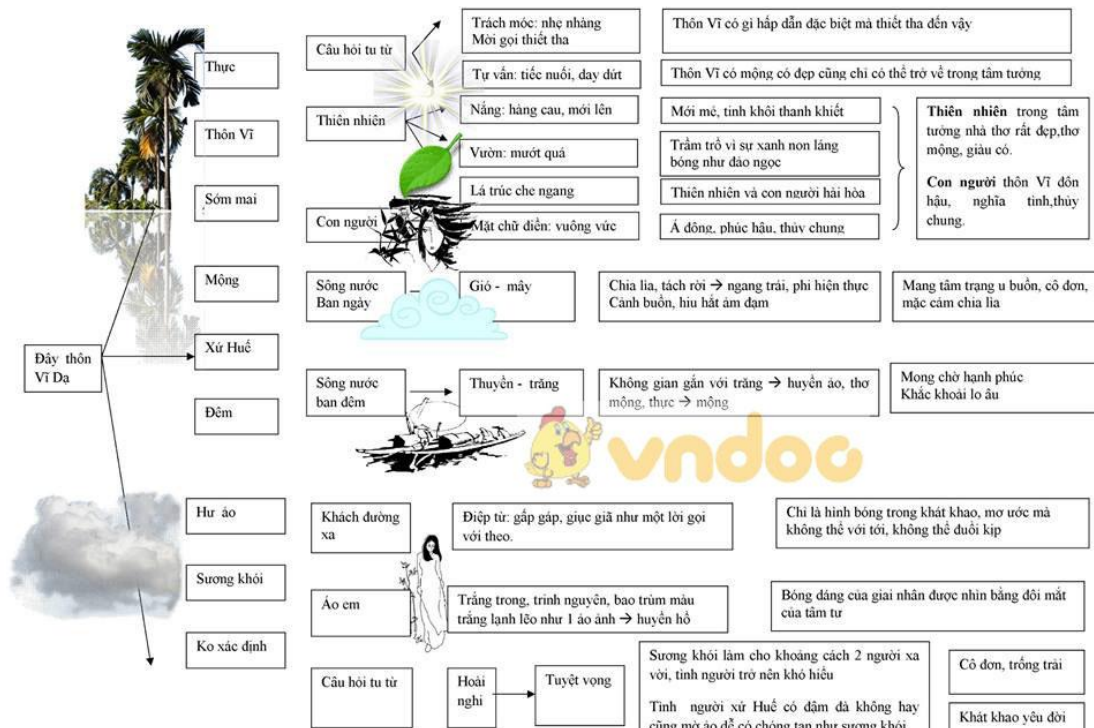

Sơ đồ tư duy Đây thôn Vĩ Dạ

Đây thôn Vĩ Dạ

Sao anh không về chơi thôn Vĩ?
Nhìn nắng hàng cau nắng mới lên.
Vườn ai mướt quá xanh như ngọc
Lá trúc che ngang mặt chữ điền.

Gió theo lối gió, mây đường mây,
Dòng nước buồn thiu, hoa bắp lay...
Thuyền ai đậu bến sông trăng đó,
Có chở trăng về kịp tối nay?

Mơ khách đường xa, khách đường xa
Áo em trắng quá nhìn không ra...
Ở đây sương khói mờ nhân ảnh
Ai biết tình ai có đậm đà?

Tiêu đề bài thơ có nơi ghi là Đây thôn Vĩ Dạ, hay Ở đây thôn Vĩ Dạ. Bài thơ đã được nhạc sĩ Phan Huỳnh Điểu phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

Nguồn:

1. Đau thương, NXB Hội Nhà văn, 1995

2. Tinh tuyển văn học Việt Nam (tập 7: Văn học giai đoạn 1900-1945), Trung tâm Khoa học xã hội và nhân văn quốc gia, NXB Khoa học xã hội, 2004

Đây thôn Vĩ Dạ là một trong những bài thơ hay nhất của người thi sĩ bạc mệnh, gọi lên trong tâm trí người đọc sự chuyển biến không ngừng qua từng khổ thơ, từ Vui – buồn – tuyệt vọng. Và lòng trong những cảm xúc đó là vẻ đẹp của thiên nhiên, của sông Hương huyền mộng và cũng là vẻ đẹp của con người Xứ Huế, vẻ đẹp của mối tình đơn phương.

Và đó cũng chính là lời tâm sự tình yêu của tác giả – một con người với quỹ thời gian ít ỏi và đang phải sống trong những cơn đau của bệnh tật nhưng những thứ đó vẫn không thể ngăn cản sự sáng tạo và tình yêu của thi nhân.

Xem thêm các bài tiếp theo tại: <https://vndoc.com/ngu-van-lop-11>